

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 20.

Vydána dne 29. července 1957

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

(36.—38.) **36.** Zákon o volbách soudců a soudců z lidu lidových a krajských soudů a o úpravě některých jejich poměrů. — **37.** Zákon o kárné odpovědnosti soudců lidových a krajských soudů. — **38.** Vyhláška o Smlouvě mezi Československou republikou a Německou demokratickou republikou o právních stycích v občanských, rodinných a trestních věcech se Závěrečným protokolem.

36**Zákon**

ze dne 4. července 1957

o volbách soudců a soudců z lidu lidových a krajských soudů a o úpravě některých jejich poměrů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl první

Volby soudců a soudců z lidu lidových a krajských soudů

§ 1

Předpoklady pro volbu

(1) Soudcem lidového nebo krajského soudu může být zvolen každý občan Československé republiky, který je oddán lidově demokratickému zřízení, je občansky bezúhonný, má právo volit do národních výborů, má potřebné odborné znalosti a v den volby dosáhl věku 23 let.

(2) Soudcem z lidu lidového nebo krajského soudu může být zvolen každý občan Československé republiky, který je oddán lidově demokratickému zřízení, je občansky bezúhonný, má právo volit do národních výborů a v den volby dosáhl věku 23 let.

Volební orgán a funkční období

§ 2

(1) Soudce a soudce z lidu lidového soudu volí na dobu tří let na návrh rady okresní národní výbor.

(2) Soudce a soudce z lidu krajského soudu volí na dobu tří let na návrh rady krajský národní výbor.

§ 3

Doba volby

Dobu, kdy volba soudců a soudců z lidu má být provedena, stanoví vláda.

Počty soudců a soudců z lidu

§ 4

(1) Počet soudců, který je třeba pro jednotlivé lidové a krajské soudy zvolit, stanoví ministr spravedlnosti.

(2) Pro každý senát lidového soudu je třeba zvolit 50 až 60 soudců z lidu.

(3) Počet soudců z lidu, který je třeba zvolit pro krajský soud, stanoví předseda krajského soudu.

§ 5

(1) Vztahuje-li se obvod lidového soudu na územní obvod několika okresních národních výborů, volí každý ze zúčastněných národních výborů jen takový počet soudců, který mu z celkového počtu soudců pro tento lidový soud vyhradil předseda krajského soudu; při určení počtu soudců z lidu, který má být jednotlivými zúčastněnými národními výbory zvolen, užije se ustanovení § 4 odst. 2.

(2) Vztahuje-li se obvod krajského soudu na území několika krajských národních výborů, volí každý ze zúčastněných národních výborů jen takový počet soudců, který mu z celkového počtu soudců pro tento krajský soud vyhradil ministr spravedlnosti, a takový počet soudců z lidu, který mu z celkového počtu soudců z lidu pro tento krajský soud vyhradil předseda krajského soudu.

§ 6

Slib

(1) Soudci a soudci z lidu jsou způsobilí k výkonu soudcovské funkce, vykonají-li po svém zvolení tento slib: „Slibuji, že budu věren lidu a republice i jejímu lidově demokratickému zřízení, že budu zachovávat zákony a nařízení a vykládat je v duchu ústavy a zásad lidově demokratického zřízení, že budu rozhodovat svědomitě a spravedlivě podle svého nejlepšího přesvědčení a vždy podle zásad socialistické zákonnosti a že budu přísně zachovávat mlčenlivost v úředních věcech.“

(2) Slib vykonají soudci a soudci z lidu do rukou předsedy národního výboru, který je zvolil.

§ 7

Pověřování funkcemi

(1) Předsedy lidových a krajských soudů a jejich náměstky ustanovuje ze soudců zvolených pro příslušný soud ministr spravedlnosti.

(2) Jednotlivými soudcovskými funkcemi pověřuje zvolené soudce v obvodu krajského soudu jeho předseda.

§ 8

Dočasné povolání k vyššímu soudu

Soudce lidového nebo krajského soudu může být k prohloubení zkušeností a odborných znalostí povolán ministrem spravedlnosti na dobu nepřesahující tři měsíce k výkonu soudcovské funkce u soudu vyšší stolic.

§ 9

Zastupování

(1) Nemůže-li soudce lidového nebo krajského soudu dočasně vykonávat funkci, může ho zastupovat jiný soudce téhož nebo vyššího

soudu. Opatření v tomto směru v obvodu krajského soudu učiní jeho předseda.

(2) Ustanovení odstavce 1 se užije přiměřeně i v případě, když soudce přestal vykonávat funkci, do doby, než bude zvolen nový soudce (§ 13 odst. 3).

Zbavení a ztráta funkce

§ 10

(1) Soudce a soudce z lidu odvolá z funkce národní výbor, který je zvolil, jestliže hrubě porušují své povinnosti. Rovněž je odvolá, jestliže pozbyli způsobilosti být voleni nebo jestliže pozbyli fyzické způsobilosti funkci vykonávat. Funkce jsou zbavení dnem, kdy jim bylo doručeno rozhodnutí národního výboru o odvolání z funkce.

(2) Soudci a soudci z lidu pozbývají své funkce také dnem právní moci rozsudku, kterým byl vysloven nepodmíněný trest odnětí svobody, anebo dnem, kdy odepřeli složit slib.

§ 11

(1) Před rozhodnutím o odvolání z funkce vyžádá si národní výbor, který soudce nebo soudce z lidu zvolil, vyjádření ministra spravedlnosti a vyzve též soudce nebo soudce z lidu, o jehož odvolání jde, aby se k věci vyjádřil.

(2) Ministr spravedlnosti může pověřit předsedy krajských soudů, aby podávali vyjádření podle odstavce 1 místo něho.

§ 12

Vzdání se funkce

(1) Soudce nebo soudce z lidu může se z důležitých důvodů vzdát funkce. O tom, zda vzdání se funkce má být přijato, rozhodne národní výbor, který soudce nebo soudce z lidu zvolil.

(2) Před rozhodnutím vyžádá si orgán uvedený v odstavci 1 vyjádření

- a) ministra spravedlnosti, jde-li o předsedy lidových a krajských soudů,
- b) předsedy krajského soudu, jde-li o soudce a soudce z lidu u krajského soudu a o soudce u lidových soudů v obvodu krajského soudu,
- c) předsedy lidového soudu, jde-li o soudce z lidu u lidového soudu.

§ 13

Doplňovací volba

(1) Přestal-li soudce z důvodů uvedených v §§ 10 a 12 před uplynutím doby, na kterou byl zvolen, vykonávat funkci nebo zemřel-li, zvolí se nový soudce; přestalo-li vykonávat funkci několik soudců z lidu, zvolí se noví soudci z lidu jen tehdy, jestliže se počet soudců z lidu zmenšil tak, že soud nemůže bez volby nových soudců z lidu řádně plnit své úkoly.

(2) Přestal-li před uplynutím doby, na kterou byl zvolen, vykonávat funkci soudce nebo soudce z lidu u soudu, jehož obvod se vztahuje na území několika okresních nebo krajských národních výborů (§ 5), zvolí nového soudce nebo soudce z lidu ten národní výbor, který zvolil soudce nebo soudce z lidu, jehož funkce skončila. Přitom se přiměřeně užije ustanovení odstavce 1.

(3) Volby podle odstavce 1 a 2 se vykonají jen na zbytek funkčního období, a to nejpozději do 60 dnů poté, kdy soudci nebo soudci z lidu přestali vykonávat svou funkci.

Oddíl druhý

Úprava některých poměrů soudců a soudců z lidu lidových a krajských soudů

§ 14

Základní povinnosti

(1) Soudci a soudci z lidu lidových a krajských soudů jsou povinni zachovávat zákony a nařízení, vykládat je v duchu ústavy a zásad lidově demokratického zřízení a rozhodovat spravedlivě; jsou dále povinni seznamovat občany s právním řádem. Za účelem výchovného působení na občany jsou také povinni seznamovat je s vhodnými před soudem veřejně projednanými případy. Má-li soudce pochybnosti o vhodnosti těchto případů, vyžádá si souhlas předsedy soudu. Jinak jsou soudci a soudci z lidu povinni zachovávat mlčenlivost v úředních věcech, a to i po skončení funkce, ledaže by podle zákona byli povinni takové věci sdělit nebo byli povinni zachovávat mlčenlivost zproštění předsedou soudu, a jde-li o předsedu soudu, předsedou soudu vyšší stolice.

(2) Soudci a soudci z lidu lidových a krajských soudů jsou povinni vykonávat svou

funkci svědomitě a vystříhat se při výkonu funkce i v občanském životě všeho, co by mohlo snížit důvěru k soudcovským úkonům nebo vážnost funkce, kterou vykonávají.

§ 15

Podávání zpráv o činnosti

Soudci jsou povinni podávat národním výborům, které je zvolily, o své činnosti pravidelné zprávy.

§ 16

Postavení soudců

(1) Soudci lidových a krajských soudů jsou volenými funkcionáři. Přísluší jim funkční plat odstupňovaný podle rozsahu, odpovědnosti a významu funkce; podrobnosti stanoví vláda nebo orgán jí k tomu zmocněný.

(2) Pro soudce lidových a krajských soudů platí předpisy platné pro zaměstnance státního aparátu, zejména pokud jde o jejich nemocenské pojištění a důchodové zabezpečení, o nárok na dovolenou, o pracovní dobu, o nepřítomnost v práci, o jejich další povinnosti a o náhrady cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, pokud tento zákon neupravuje jejich postavení jinak.

(3) Zvoleným soudcům se zachovává jejich pracovní poměr; v tomto pracovním poměru mají však ode dne nástupu do funkce neplacené pracovní volno.

§ 17

Soudci z lidu

(1) Soudci z lidu nemohou být výkonem funkce zkráceni na svých nárocích z nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení.

(2) Úraz, který utrpí soudce z lidu při výkonu funkce, se považuje vždy za pracovní úraz.

(3) Podrobnosti budou upraveny prováděcími předpisy podle zákona o nemocenském pojištění zaměstnanců a podle zákona o sociálním zabezpečení.

§ 18

Pracovní volno k výkonu funkce soudce z lidu

Zaměstnavatelé jsou povinni poskytnout soudcům z lidu neplacené pracovní volno k výkonu funkce.

§ 19

Trestní stíhání

(1) Trestní stíhání soudců lidových a krajských soudů pro trestné činy může být zahájeno jen se souhlasem generálního prokurátora; totéž platí o jejich stíhání pro přestupky před soudem.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i o trestním stíhání soudců z lidu pro čin spáchaný při výkonu nebo v souvislosti s výkonem funkce soudce z lidu.

§ 20

Dočasné zproštění soudce výkonu funkce

(1) Soudce, ohledně něhož byl podán návrh na odvolání z funkce (§ 10), nebo který je trestně stíhán (§ 19), může být až do skončení řízení o návrhu na odvolání z funkce nebo do skončení trestního řízení výkonu funkce zproštěn.

(2) Zproštění výkonu funkce nařizuje ministr spravedlnosti, a to, je-li soudce trestně stíhán, na návrh generálního prokurátora; o zproštění výkonu funkce vyrozumí ministr spravedlnosti orgán, který soudce zvolil.

§ 21

Přerušeni výkonu funkce soudce z lidu

Soudce z lidu, ohledně něhož byl podán návrh na odvolání z funkce nebo který je trestně stíhán, nebude až do skončení řízení o návrhu na odvolání z funkce nebo do skončení trestního řízení k výkonu funkce povoláván.

Oddíl třetí

Ustanovení závěrečná, přechodná a zrušovací

§ 22

Dokud nebyly provedeny nové volby, jsou soudci a soudci z lidu povinni vykonávat funkci i po uplynutí doby, na kterou byli zvoleni, a to až do doby, kdy nastoupí funkcí nové zvolení soudci a soudci z lidu.

§ 23

(1) Soudci, kteří byli na svá místa ustanoveni podle dosavadních předpisů, pokračují ve výkonu své funkce až do dne, kdy nastou-

pí do funkce, kterou vykonávají, zvolení soudci.

(2) Ustanovení odstavce 1 se užije i o soudcích z lidu povolaných k výkonu soudcovské funkce podle dosavadních předpisů.

§ 24

(1) Soudci lidových a krajských soudů, ustanovení podle dosavadních předpisů, stávají se dnem, kdy nastoupí do funkce soudci zvolení, správními zaměstnanci v oboru ministerstva spravedlnosti.

(2) Ministr spravedlnosti učiní opatření, aby správní zaměstnanci uvedení v odstavci 1, kteří nebyli zvoleni soudci, byli zařazeni na místa odpovídající jejich způsobilosti.

§ 25

(1) Zrušují se všechny předpisy, které upravují věci, na něž se vztahuje tento zákon; zejména se zrušují, avšak jen, pokud se vztahují na soudce, po případě na soudce z lidu lidových a krajských soudů:

1. zákon č. 67/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů (soudcovský zákon), s výjimkou ustanovení §§ 17 až 22;
2. ustanovení §§ 1 až 4 a 7 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 59/1955 Sb., o platových poměrech soudců, prokurátorů a právních čekatelů (platový řád) ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 60/1956 Sb.;
3. ustanovení §§ 10 až 15, 17 a 18 zákona č. 319/1948 Sb., o zlidovění soudnictví;
4. ustanovení §§ 29, 34 až 36 zákona č. 66/1952 Sb., o organizaci soudů, ve znění zákona č. 66/1956 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o organizaci soudů.

(2) Předpisů uvedených v odstavci 1 se však užije u soudců a soudců z lidu lidových a krajských soudů ustanovených, po případě povolaných podle dosavadních předpisů až do dne, kdy nastoupí místo nich do funkce zvolení soudci a soudci z lidu.

§ 26

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Flerlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Tesla v. r.

Kopecký v. r.

Uher v. r.

Ing. Janžovec v. r.

Beran v. r.

Poláček v. r.

Jonáš v. r.

Barák v. r.

Reitmajer v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Škoda v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Bukal v. r.

Plojhar v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Šlachta v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Bakuša v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

David v. r.

Dr. Neuman v. r.

Đurč v. r.

Ouzký v. r.

Krajčír v. r.

Pospíšil v. r.

Kroznář v. r.

Ing. Púčik v. r.

Machačová v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Zatloukal v. r.

37

Zákon

ze dne 4. července 1957

o kárné odpovědnosti soudců lidových
a krajských soudů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl první

Úvodní ustanovení

§ 1

Odpovědné úkoly soudů vyžadují, aby soudci byli vzorem občanské bezúhonnosti a oddanosti k lidově demokratickému zřízení. Porušování pracovní kázně, závady v soudcovské práci a chování nedůstojné soudce podřívají autoritu soudů, založenou na důvěře občanstva, poškozují zájmy státu a mohou být i na újmu právům občanů. Je proto nutno stanovit kárnou odpovědnost soudců.

Oddíl druhý

Obecná ustanovení

§ 2

Kárné provinění

(1) Soudci lidových a krajských soudů (dale jen „soudci“) mohou být kárně stíháni pro

- porušení pracovní kázně,
- vážné závady v soudcovské práci způsobené úmyslně nebo vzniklé jejich hrubou nedbalostí,
- chování nedůstojné soudce.

(2) Pro nepatrné provinění se kárné řízení nezavede. Takové nepatrné provinění však soudci vytkne předseda soudu; jde-li o předsedu lidového soudu, učiní tak předseda krajského soudu, jde-li o předsedu krajského soudu, učiní tak ministr spravedlnosti.

(3) Soudci nemohou být kárně stíháni pro vlastní rozhodování.

§ 3

Kárné tresty

Kárnými tresty jsou:

- napomenutí,
- důtka,
- přísná důtka.

§ 4

Kárné senáty

(1) Kárné řízení konají kárné senáty zřízené u krajských soudů a u Nejvyššího soudu.

(2) Kárné senáty u krajských soudů se skládají z předsedy soudu nebo jeho zástupce a dvou soudců tohoto soudu.

(3) Kárný senát u Nejvyššího soudu se skládá z předsedy soudu nebo jeho zástupce a dvou soudců tohoto soudu.

(4) Potřebný počet členů pro obsazování kárného senátu určuje na celý rok předseda soudu, u něhož je kárný senát zřízen; pro jednotlivá zasedání sestaví předseda soudu kárný senát z takto určených členů.

(5) Členové kárného senátu rozhodují nezávisle a jsou vázáni jen právním řádem.

§ 5

Příslušnost kárných senátů
(1) Kárné řízení proti soudcům lidového soudu provádí kárný senát zřízený u krajského soudu.

(2) Kárné řízení proti soudcům krajského soudu provádí kárný senát zřízený u Nejvyššího soudu.

Oddíl třetí

Zahájení kárného řízení

§ 6

Návrh

Kárné řízení se zahajuje usnesením kárného senátu na návrh

- a) ministra spravedlnosti proti kterémukoli soudci u lidových nebo krajských soudů,
- b) předsedy krajského soudu proti kterémukoli soudci u tohoto soudu nebo u lidových soudů v jeho obvodu,
- c) předsedy lidového soudu proti kterémukoli soudci u tohoto soudu.

§ 7

Lhůta k podání návrhu

Návrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy se osoba oprávněná podat návrh o kárném provinění soudce dověděla; návrh však nelze podat, uplynulo-li ode dne spáchání kárného provinění šest měsíců.

§ 8

Přípravné řízení

(1) Předseda kárného senátu zařídí, aby byly prozkoumány důvody, pro něž má být soudce kárně stíhán. Od soudce, proti němuž směřuje návrh na zahájení kárného řízení, je nutno vyžádat písemné vyjádření. Jestliže je to třeba, vyslechnou se svědci, po případě provedou se jiné důkazy. Osoby povolané kárným senátem za svědky jsou povinny se dostavit.

(2) Na základě výsledků tohoto přípravného řízení rozhodne kárný senát usnesením o návrhu. Usnesení o zahájení kárného řízení, po případě usnesení o tom, že se kárné řízení nezahájí, doručí se soudci, proti němuž bylo kárné řízení navrženo, dále orgánu, který zahájení kárného řízení navrhl, a jestliže zahájení kárného řízení nenavrhl ministr spravedlnosti [§ 6 písm. a)], též ministerstvu spravedlnosti.

§ 9

Přerušeni kárného řízení

(1) Kárné řízení se usnesením kárného senátu přeruší,

- a) bylo-li proti soudci pro týž čin zavedeno trestní řízení nebo trestní řízení správní,
- b) byl-li podán návrh na odvolání soudce.

(2) Usnesení o přerušení kárného řízení se doručí soudci, proti němuž bylo kárné řízení zahájeno, dále orgánu, který zahájení kárného řízení navrhl, a jestliže zahájení kárného řízení nenavrhl ministr spravedlnosti [§ 6 písm. a)], též ministerstvu spravedlnosti.

(3) V přerušeném kárném řízení se pokračuje jen, nebyl-li v některém řízení uvedeném v odstavci 1 písm. a) pravomocně uložen trest, anebo nebyl-li soudce odvolán; jinak se usnesením kárného senátu kárné řízení zastaví. O doručení tohoto usnesení platí přiměřeně ustanovení odstavce 2.

§ 10

Vzetí návrhu zpět

Byl-li návrh na zahájení kárného řízení vzat zpět, kárné řízení se usnesením předsedy kárného senátu zastaví; o tom se vyrozumí soudce, proti němuž návrh směřoval, a podal-li návrh na zahájení kárného řízení předseda soudu, též ministerstvo spravedlnosti.

Oddíl čtvrtý

Řízení před kárným senátem

§ 11

Předvolání a upozornění účastníků

(1) Předseda kárného senátu předvolá k jednání před kárným senátem soudce, proti němuž bylo kárné řízení zahájeno, a vyrozumí ho, že má možnost nahlédnout do výsledků předběžného projednání návrhu. Současně mu sdělí složení kárného senátu, poučí ho o právu odmítnout členy kárného senátu a o právu zvolit si obhájce z řad soudců.

(2) Předseda kárného senátu vyrozumí též orgán, který navrhl zahájení kárného řízení, o stanoveném jednání před kárným senátem, pokud sám jako předseda soudu nepodal návrh podle § 6.

(3) Předvolání je nutno doručit soudci nejméně osm dní před jednáním kárného senátu.

(4) Předseda kárného senátu též vyžádá od závodního výboru základní organizace Revolučního odborového hnutí na pracovišti obviněného soudce vyjádření ke kárné věci, která má být projednávána.

§ 12

O d m í t n u t í č l e n ů k á r n é h o s e n á t u

(1) Soudce, proti němuž bylo zahájeno kárné řízení, může ze závažných důvodů odmítnout kteréhokoli člena kárného senátu, a to nejpozději před zahájením jednání kárného senátu.

(2) O důvodnosti odmítnutí rozhodne kárný senát bez účasti odmítnutého člena, místo něhož povolá předseda soudu, nebo je-li odmítnut, jeho zástupce, jiného soudce, který je za člena kárného senátu určen. Nemůže-li kárný senát krajského soudu vzhledem k odmítnutí soudců kárnou věc projednat, projedná ji a rozhodne kárný senát Nejvyššího soudu nebo určí kárný senát jiného krajského soudu, aby věc projednal a rozhodl.

§ 13

P r ů b ě h j e d n á n í p ř e d k á r n ý m s e n á t e m

(1) Na počátku projednávání věci před kárným senátem přednese člen senátu podaný návrh na zahájení kárného řízení a usnesení kárného senátu o něm a podá zprávu o stavu věci, zejména o výsledcích projednání návrhu v přípravném řízení (§ 8). Potom se vyslechne soudce, proti němuž bylo kárné řízení zahájeno, a udělí se slovo obhájci, kterého si soudce zvolil. Orgán, který navrhl zahájení kárného řízení nebo jeho zástupce, má právo kdykoli se k věci vyjádřit. Podle potřeby provedou se důkazy.

(2) Po závěrečné poradě vyhlásí předseda nález kárného senátu s podstatnými důvody.

(3) O jednání sepíše zapisovatel protokol.

§ 14

D o r u č e n í r o z h o d n u t í

Opis nálezu kárného senátu je třeba doručit soudci, proti němuž bylo kárné řízení

vedeno, a orgánů, který návrh na zahájení kárného řízení podal; podal-li návrh na zahájení kárného řízení předseda soudu, zašle se opis nálezu kárného senátu též ministerstvu spravedlnosti.

§ 15

O p r a v n ý p r o s t ř e d e k

(1) Proti nálezu kárného senátu zřízeného u krajského soudu může se soudce, proti němuž bylo kárné řízení vedeno, jakož i orgán, který návrh na zahájení kárného řízení podal, odvolat ke kárnému senátu u Nejvyššího soudu, a to do 15 dnů ode dne doručení nálezu; jinak proti usnesení kárného senátu krajského soudu není opravného prostředku.

(2) Odvolání musí být odůvodněno.

(3) Na řízení o odvolání se užije přiměřeně ustanovení §§ 11 až 14.

(4) Proti nálezu a usnesení kárného senátu Nejvyššího soudu není opravného prostředku.

Oddíl pátý

U s t a n o v e n í s p o l e č n á

§ 16

J i n á o p a t ř e n í k á r n é h o s e n á t u

(1) Dojde-li kárný senát v kárném řízení k názoru, že trest, který lze v kárném řízení uložit, by byl nedostačující, anebo že soudce se vzhledem k provinění, pro které bylo zahájeno kárné řízení, na svůj úřad nehodí, předloží věc ministru spravedlnosti k posouzení, zda by neměl být učiněn návrh na odvolání soudce z funkce.

(2) Shledá-li kárný senát v jednání soudce znaky trestného činu, oznámí to generálnímu prokurátorovi; současně o tom podá zprávu ministru spravedlnosti.

(3) Shledá-li kárný senát v jednání soudce přestupek, učiní příslušné oznámení.

(4) V případech uvedených v odstavcích 1 až 3 kárný senát řízení usnesením přeruší; přitom se užije ustanovení § 9 odst. 2 a 3.

§ 17

Z a m e z e n í d v o j í h o p o t r e s t á n í

(1) Kárné řízení se neprovede, byl-li soudce odvolán nebo bylo-li jeho vzdání se funkce přijato.

(2) Byl-li soudci uložen pravomocně trest v trestním řízení, nelze mu pro týž čin uložit kárný trest; totéž platí, byl-li pro týž čin uložen soudci trest v trestním řízení správním.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 kárný senát řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení kárného řízení se doručí soudci, proti němuž bylo kárné řízení zahájeno, dále orgánu, který zahájení kárného řízení navrhl, a jestliže nenavrhl zahájení kárného řízení ministr spravedlnosti, též ministerstvu spravedlnosti.

§ 18

Výkon trestů

(1) Kárný trest pravomocně uložený vykoná předseda soudu, u něhož kárně odsouzený soudce působí; jde-li o předsedu soudu, vykoná kárný trest předseda soudu vyšší stolice.

(2) Kárný trest se vykoná doručením písemného opatření do rukou kárně odsouzeného soudce.

§ 19

Zaházení kárného potrestání

Po uplynutí jednoho roku od právní moci posledního rozhodnutí o kárném potrestání se hledí na soudce jako by kárně potrestán nebyl.

Oddíl šestý

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 20

Působnost

Ustanovení tohoto zákona platí i pro pokračování v řízení ve věcech dosud neskončených.

§ 21

Zrušovací ustanovení

(1) Platnosti pozbývají, pokud jde o soudce lidových a krajských soudů, ustanovení §§ 17 až 22 zákona č. 67/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů (soudcovského zákona).

(2) V kárném řízení proti soudcům ustanoveným podle dosavadních předpisů užíje se však až do dne, kdy nastoupí na jejich místo soudci zvolení, dosavadních ustanovení o kárném řízení.

§ 22

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr spravedlnosti.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dr. Škoda v. r.

38

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 28. června 1957

o Smlouvě mezi Československou republikou a Německou demokratickou republikou o právních stycích v občanských, rodinných a trestních věcech se Závěrečným protokolem.

Smlouva mezi Československou republikou a Německou demokratickou republikou o právních stycích v občanských, rodinných a trestních věcech se Závěrečným protokolem, podepsaná v Praze dne 11. září 1956, byla dne 12. prosince 1956 schválena vládou a dne 6. března 1957 Národním shromážděním. Dne 13. dubna 1957 byla ratifikována prezidentem republiky.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Berlíně dne 5. června 1957.

Tato smlouva nabývá podle svého článku 81 účinnosti měsíc po výměně ratifikačních listin, nabývá tedy účinnosti dne 5. července 1957.

Původní české znění smlouvy se vyhláší v Příloze Sbírky zákonů. *)

David v. r.

*) Na straně 7.